

*„Most azért az Urat féljétek, és őt szolgáljátok
tökéletesen és igazán.” Józs 24,14*

Ifjúsági konfirmáció

Felső sor (balról): Abari Péter; Szilágyi László; Kádár Márton; Pál Andor; Timbusz Dávid;
Dobi Gábor

Második sor: Szücs Laura; Eiben Johanna; Kovács Lili; Erdei Zsófia; Erdei Dóra

Harmadik sor: Kiss Zsófia; Gál Emese; Virág Bernadett; Őz Aletta

Alsó sor: Püskiné Szécsi Judit, lelkész; Nagy Krisztina; Kopjári Liza; Püski Lajos, lelkész

Összetartozásunk napja – Mit jelent nekem a gyülekezet?

Kálvin János mondta: „Az egyház az az anyaszent-egyház, amiben mi is nevelkedünk, ugyanúgy, mint ahogyan az anya neveli gyermekeit.” Mi is folyamatosan nevelkedünk: hitben, szeretetben, egymásra figyelemmel, cselekedettel vagy egyéb áldozatvállalással. Már csecsemő koromtól fogva vallásos neveltetésben részesültem. Rendszeres templomba járó voltam, hisz szüleim magukkal vittek, így belenőttem a gyülekezetbe.

Házasságkötésünk óta, több mint 40 éve a Nagyerdei Gyülekezethez tartozunk. Hogy eljussak a teljesség felé, folyamatosan küzdeni kell. Ez csak úgy sikeres, ha harmóniában vagyok Istennel. Szív-
bőli tudok örülni a döntéseimnek, a családomnak, gyülekezetemnek.

A gyülekezetben lelki feltöltődést, hitbéli megerősítést, barátokat, testvéri közösséget kapok, akikkel együtt tudunk örülni az áldásoknak, de olykor a megpróbáltatásnak is. Nem elég csupán elfogadni, hanem hálásnak is kell lenni. Szeretettel gondolok például a parókia bővítésére, vagy a templom előtti tér burkolására, amelyben részt vettem. Duplán is öröm, mert szolgálatként tettem, s egyúttal Isten házának építésével, hálával szolgálhattam az Úrnak.

„Ne szóval szeressünk, hanem cselekedettel és valóságosan.” 1Jn 3,18

Elmondhatom, jó ebben a közösségben lenni, ahol biztos háttérrel, segítséget kaphatok és adhatok. Feladat, szolgálati lehetőség van bőven: „a munka sok, a munkás oly kevés”.

Immáron a negyedik hatéves ciklusban

vagyok presbiter. A gyülekezeti nagytáborunkban, felelősséggel együtt, munkatársként tevékenykedünk. Gyülekezeti alkalmainkon különféle szolgálatokat végzünk: igeolvasás, imádkozás,

rendezvényeken aktív szerepvállalás, önkéntes beteglátogatás, de kaptam felkérést egy gyülekezeti csoport vezetésére is mint helyettesítő. A Magyar Református Egyház Presbiteri Szövetségében is szolgállok. Meggyőződésem: közösségi elköteleződésben szolgálatvállaláson keresztül tudunk azonosulni gyülekezetünk célkitűzéseivel. Amennyi értéket hozzátesszünk a gyülekezet életéhez, annyi értékben lesz az a miénk.

„Egymás terhére hordozzátok, és így töltsétek be a Krisztus törvényét.” Gal 6,2
Emberi természetünk nagyon távol van Istentől. Mindennap szükséges megállni imádságban Isten előtt, és kérni a kegyelmet, hogy az Ő akarata szerint éljem az életet, amit tőle kaptam. Megértettem, hogy a mi Megváltónk azért tudta a rábízott óriási feladatokat elvégezni földi élete során, mert szoros kapcsolatban volt az Atyával. Ezt várja tőlem, tőlünk mindnyájunktól a mi Urunk.

Soli Deo gloria!

Tóth Béla

Késői gyerekként születtem Nyírbátorban. Szüleim, testvéreim között olyan légkörben nőttem fel, ahol élő példát láttam a hívő életre, a Jézust követő, de azt soha nem rám erőltető hitre. Szemléltető típusként magamba szívtam azt az életformát, amelyet növekedésem közben

láthattam. Csoda, de Isten úgy alakította életemet, hogy minden erőlködés nélkül, először édesanyám kezét fogva és követve, majd felnőttként Isten kezébe simulva személyesen adtam át életemet Neki. Így számomra a gyülekezeti életforma sem volt idegen. Házasságkötésünk után Debrecenbe költöztünk, s így 1975 óta tagja vagyok a Nagyerdei Gyülekezetnek. Hogyan épült be és vált életem részévé a gyülekezet? Fő szempont volt számomra az ige hallgatása, a nekem szóló üzenet megértése, magamévá tétele, majd megélése. Ez adott erőt, szeretetet, összetartást, összhangot és folyamatos útmutatást a családban, munkahelyen, kapcsolataimban. Az ige által éreztem, Isten munkálkodik bennem, s ezáltal megtapasztalhattam a felém áradó isteni szeretetet. S mivel gyermekeinkkel együtt folyamatosan jártunk a közösségbe, gyülekeztünk tagjaival egyre jobban megismertük egymást.

A gyülekezetben nem lehetek magányos, nem lehetünk „Robinson-keresztények”. Az ApCsel 2,42-47 világosan ábrázolja az első keresztény közösség életét. Közösségben élni, szolgálni, de hogyan? Jött a lehetőség: lelkészünk, Püski Lajos megkérdezte, nem vállalnék-e gyerekcsoport-vezetést a táborban. Magvetés, gondoltam: de jó, hisz mennyire szerettem őket, erre vágytam. Amúgy is a Magvető utcán lakunk.

Aztán jött egy testvéri megszólítás: „Nem csatlakozol a női körbe?” Örömmel – mondtam –, mert tudom, a világot nem tudja meggyőzni az evangéliumi igazság, ha a tanítványok nem egyek a hitben, szeretetben. Vágytam, jöttem és jövök. Szükségünk van egymásra. Nagy

áldás egy jó közösség. Győzelmeinket, kísértéseinket, nehézségeinket és hibáinkat is készek vagyunk egymásnak feltárni, megbeszélni, egymásért imádkozni, együtt örülni, szolgálni. Nagy öröm megtapasztalni akár betegségek, gyötrődések, nehézségek közepette, amikor a közösség angyalai különféle szeretetjellek formájában jelzik, hogy gondolnak rám. Nem más ez, mint az egyéni testvéri szeretet gyakorlása. Erre is van lehetőség mindannyiunk számára. Észreveszem? Vagy nem akarom? Választhatok, adom-e erőm, időm Istennek.

Isten azt ígérte: „És mindazt, amit imádságban hittel kértek, megkapjátok.” (Máté 21,22) Mivel az Ő ígéretei mindig igazak, belekapaszkodtam ígéjébe, és kértem: „ha lehet, Istenem, engedd, hadd szolgáljak együtt férjemmel.” Nemso-kára lelkészünk megkeresett: „Vállalnátok-e ketten egy tábori felnőtt csoportot?” Nincs kérdés, csak rácsodálkozás. Igen, tudom, számon tart. A mélységből felel, tanít, nevel, időben megszólít, s ha megértél, külön vagy együtt szolgálatra hív.

Mindezek által mit is nyertem én? Sziklaszilárd hitet, amely Isten segítségével megtart örömben, nehézségben egyaránt, egy áldott családot, amellyel a hit útján járva a nehézségektől, kísértésektől, mélységektől sem kímélve, Isten kinyújtott karja mindig felel, miközben békeséget, lelki nyugalmat ad. Ma már az is nagy öröm számomra, hogy ebben a gyülekezetben ragyoghat rám két drága unokánk gyönyörű szempárja, tiszta tekintete. Ilyen 40 évet kaptam Istentől a gyülekezeten keresztül ajándékba.

Tóth Béláné Kati

Összetartozásunk napja – A gyülekezet mint biztonság

Nagyon megtisztelve éreztem magam, amikor megkaptam a felkérést, hogy beszéljek pár percet arról, hogy mit is jelent számomra a gyülekezet.

Az utóbbi időben egyre több szolgálatot vé-

gezhetek ebben a közösségben, olyanokat, mint például igeolvasás, imádság, éneklés az ifis zenekarban, csoportvezetés és még sorolhatnám.

De ugorjunk csak vissza a történet elejére! Debrecenben születtem, és itt is élek.

Az életem igazából héthónapos koromban kezdődött, amikor is örökbe fogadtak a szüleim, akikért nagyon hálás vagyok Istennek, és akiktől keresztyén nevelést kaptam.

Ők hoztak el először ide a keresztem alkalmával. Később jött a konfirmáció, ahol már saját akaratomból állhattam ugyanitt. De mit is jelent nekem a gyülekezet? Mivel mindig benne volt az életemben, ezért a gyülekezet az életkoromnak megfelelően mindig más és más szerepet töltött be. Kisgyermek koromban főleg a gyermek istentiszteleteket szerettem, ahol nagyon megfogtak Ildikó néni történetei, a sok-sok szereplés karácsonykor, anyák napján, amelyekre mindig lelkiismeretesen készültem.

Mikor kicsit nagyobb lettem, édesanyám halála miatt hosszabb ideig nem jártam istentiszteletekre, mert kicsit haragudtam Istenre.

De aztán jött a konfirmáció, ami mindent megváltoztatott bennem.

Helyre állt a kapcsolatom Istennel, és a konfirmációi előkészítő alkalmával

fogalmazódott meg bennem először az a gondolat, hogy majd a jövőben teológiával szeretnék foglalkozni, de akkor Isten valamiért más irányba vezetett.

Konfirmáció után, mint már a gyülekezet teljes jogú tagja, amikor tudtam eljártam ifire, ami a középiskolás éveim alatt fontossá vált számomra, természetesen az istentiszteletek mellett, mivel „világi” középiskolába jártam, ahol sem áhítatok, sem hittanórák nem voltak, így szükségem volt valamilyen feltöltő erőre a hétköznapi napokban.

A másik dolog, ami még eszembe jut, amikor arra gondolok, hogy mit jelent nekem a gyülekezet, az a család.

Mert számomra olyan ez a gyülekezet, mint egy hatalmas család, ahol mindig kapok egy kedves szót, mosolygást, ahol bárkivel lehet egy jót beszélgetni, mindenki meghallgat, ha valami problémám van, és segítenek, ahol tudnak.

Ez a családiasság legjobban minden évben július második hetében teljesedik ki. (És szerintem mindenki tudja, hogy a többgenerációs nagytáborra gondolok.) Ahol együtt lehetünk úgy, mint egy nagy család, ahol kizárhatjuk a világi problémáinkat, és csak Istenre és egymásra figyelhetünk, elcsendesedhetünk, ami a mai rohanó világban kész áldás.

Én, személy szerint, már július harmadik hetétől várom a következő tábor, és ez az érzés minden évben bennem van.

Mert ezekben a táborokban rengeteg pozitív élmény ér, amiből annyi van, hogy szinte számon sem tudom tartani mindet. Rengeteget tanulok, épülök ezekben a táborokban. Életem egyik meghatározó döntését is az egyik ilyen táborban hoztam, amikor eldöntöttem, hogy a

teológián folytatom a tanulmányaimat. Van egy momentuma a tábornak, ami mindig megérint, és ez a táborgyertya. Amikor lekapcsolják a villanyokat, és csak néhány gyertya ég a teremben, akkor érzem magam a legközelebb Istenhez, és a gyülekezethez, mert ekkor egyemberként énekelünk egy éneket, ami számomra mindig nagyon megható és megnyugtató érzés, mert tudom, hogy jó helyen vagyok, tudom, hogy jó közösséghez tartozom, és tudom, hogy erre a közösségre mindig mindenben számíthatok.

Mit jelent a gyülekezethez tartozni? Biztonságot!

Mert ebben a zavaros világban jó tudni, hogy tartozhatok valahova, ahol mindig tárt karokkal fogadnak, ahol mindig kapok egy kedves szót, egy ölelést, nevetést és még sorolhatnám.

Hálás vagyok Istennek, hogy most itt lehetek, és köszönöm neki, hogy ez a gyülekezet számomra a múltat, a jelent és remélhetőleg a jövőt jelentheti!

Véha Krisztina

Mennyei Édesatyánk!

Hálás szívvel állunk meg Te előtted ezen az ünnepnapon, amikor bizonyosságot tehetünk hitünkéről.

Tudjuk, hogy születésünk óta Te vezeted életünket.

Köszönjük, hogy szüleink, nagyszüleink hittel és sok imádsággal a Te kezébe tették életünket, és most végre mi magunk mondhatjuk, hogy hozzád akarunk tartozni.

Áldd meg Judit néni életét, hogy még sok csoportot taníthasson.

Köszönjük, Urunk, hogy megismerhetjük egymást a konfirmációs előkészítő alkalmakon.

Add, hogy összetartó közösséggé váljunk, és méltón szolgáljunk Téged.

Mennyei Urunk, áldd meg szüleink, családjaink és az egész gyülekezet életét, hogy Szentlelked segítségével erős hitben élhessünk a Te dicsőségedre! Ámen

Gál Emese

Gondnoki köszöntő

Jézus többször alkalmazott példázatokat tanításaiban, mert hallgatói nem tudták közvetlenül befogadni az igazságot. A természetből vett képek voltak a legalkalmasabbak ennek szemléltetésére. A természet még romlott állapotában is őrzi a Teremtő keze nyomát, és megvilágosítja az igazság egyszerűségét, ez alkalommal a magvető példázatában. (ApCsel 8, 4-8) A mag Isten ígéje, a magvető Jézus és az ő tanítványai, a talaj pedig az emberi szívet jelenti. Az enyém, a tiéteket és az Övékét.

A példázatot olvasva felmerül a kérdés, hogy Isten szavai megváltoztatták-e az életemet, hogyan növekedett bennem az ige.

Hallottam, olvastam, de nem fogadtam be: beszélt róla a lelkész, de már nem emlékszem, miről; a hétköznapi ügyei fontosabbak voltak, elnyomták az értéket, amelyet Isten szava nyújtott volna.

Vagy valóban megértettem valamit abból, ami közelebb vitt az Úrhoz, amiből tisztává vált, hogy mely dolgokon kell változtatnom, hogy neki tetsző életet élve az életem jobb legyen.

Az őszi vetésű búzának 9 hónap áll rendelkezésre, hogy a vetéstől az aratásig növekedjen, az embernek egy élet.

Kérem a mi Urunkat, hogy az előttünk

fogadalmat tett fiatalok legyenek tanítványai, és tegyen bennünket, gyülekezetet alkalmassá arra, hogy ebben segítségükre legyünk. Hogy életünkkel, viselkedésünkkel, mondatainkkal utat mutassunk.

Kedves most konfirmált fiatalok! Mi az élet különböző területein, és itt, a gyülekezetben megtapasztaltuk az Úr áldását: a közösségért végzett szolgálatokban, a mások segítésében, az evangélium továbbadásában, Isten dicsőítésében.

Azt kívánom, ti is ilyen közösséget találjatok gyülekezetünkben.

Szeretettel várunk benneteket a gyülekezeti alkalmakra: az istentiszteletekre, a csoportfoglalkozásokra, az ifjúsági programokra, a gyülekezeti táborba, ahol barátokra találtok, és meg tudjátok beszélni a titeket érintő kérdéseket.

Éljük mindennapjainkat az Úrra nézve, a Szentlélekre hangolva, szem előtt tartva küldetésünket, emlékezve az Apostolok cselekedeteiben (1, 11) megjelenő két fehér ruhás férfi figyelmeztető, reményt adó szavaira!

„Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok Őt felmenni a mennybe.”

Kerti Péter, gondnok

A múlt rejti a jövő kulcsait

Március 12-én hatodszor jártunk tartalmas és felejthetetlen úton a fővárosban, dr. Győri Judit gyülekezeti tagunk vezetésével; a mostani alkalommal Budán, a várbeli látnivalókra koncentrálván.

Először a Várhegy alatti, mintegy 10 km hosszú barlangrendszer kiépített, 1935-ben megnyitott részét, az ún.

„látványossági barlang”-ot néztük meg.

A barlang az I. világháború után légoltalmi célokat szolgált, 1941-től óvóhely-ségilyhelyként működött, 1944-től szűkségház lett. Hivatalosan

1944. február 23-án engedélyezték megnyitását. Az év decemberében Budapest körülvárással elszabadult a pokol, ettől kezdve sziklakórházként működött. 1945 és 1949 között Vírus Oltóanyagtermelő Intézetként funkcionált. A kommunista diktatúra alatt (1950–1955) rendelkeztek a sziklakórház rendbetételéről. A felszerelt kórház igen hasznos lett 1956-ban, amikor október végén megnyitották a sebesültek előtt. Ellátták a forradalmárokat, a karhatalmistákat és a szovjet csapatok sebesültjeit egyaránt. 1958–1962 között kibővítették, alkalmassá téve védelemnyújtásra egy esetleges atomcsapás esetén. A mai látnivalók korhűek: az egykori felvételi iroda, a fertőtlenítő, az előkészítő, a műtő, a kórtermek, irodahelyiségek, raktárak, gépészeti berendezések és egyéb kiszolgáló helyiségek.

Miután megnéztük a Köztársasági Elnöki Palota előtti őrsváltást, ellátogattunk a Várbazárba, ahol a nemrég megnyílt Csók István életmű-kiállítást néztük meg. A festőművész kétszeres Kossuth-díjas, kiváló művész. Korai képei (pl. Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre) a

francia naturalizmus hatását tükrözik. 1897-

ben csatlakozott a nagybányai művészcsoporthoz. Később a dunántúli sokác népviselet és népművészet hatására festészete megszínese-

dett (pl. Keresztelő az

őcsényi református temp-

lomban). Női aktképei mellett élénk, derűs csendéletein és arcképein dekoratív módon alkalmaz tiszta, erős színeket (pl. Keresztapa reggelije).

E látnivalók mellett szintén érdemes megemlíteni a csodálatos Duna-partot, a Margitszigetet, a Széchenyi-hegyet, a Sas-hegyet, a Gellérthegy a Citadellával és Szent Gellért püspök szobrával.

Néhány említésre méltó szobor, amelyeket sétánk során láttunk: Szentháromság-szobor, Görgey Artúr, az Öreg huszár, Ybl Miklós, Teleki Pál, Bem apó, Dr. Antall József szobra.

A kirándulásunk sikerét köszönjük a szervezőknek, és nem utolsósorban az érdeklődő és fegyelmezett gyülekezeti tagjainknak.

Somorjai László

*„Mert erőssége vagy a nincstelennek, erőssége a szegénynek a nyomorúságban,
oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben...” (Ézs 25,4)*

Hírek

- ♦ **Kórus évadzáró** szolgálata: *június 14*, vasárnap, fél 11-es istentisztelet.
- ♦ **Vakációs gyermekhét:** *június 29 - július 3*. (hétfő – péntek), délelőttönként 9-12 óráig, magyar, angol és német nyelvű csoportokban 6-13 éves hittanos gyerekeknek.
- ♦ **Zenés áhítat** *július 5-én* 17 órától, Gyülvézi János orgonál.
- ♦ **Gyülekezeti többgenerációs nagytábor**, Sátoraljaújhely, *július 13-19*. Részletek a honlapon.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szívárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 319-057

Európa Rádió – 94,4 MHz

Imádkozzunk...

- ♦ gyermekhétért,
- ♦ vizsgázókért,
- ♦ hőségben dolgozókért,
- ♦ lelki, testi feltöltődésért.

Összetartozás napján

**Nagyerdei Egyházközségért alapítvány
közhasznúsági jelentéséből:**

**Az alapítvány 2014-es bevétele:
981.190 Ft**

**Az alapítvány 2014-ben 854.510 Ft-tal
támogatta a tábort.**

Köszönjük!

Szívárvány –

a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25.

Felelős kiadó: Püski Lajos

Nyomda: Litográfia

23. évfolyam 6. szám

Egyházközségünk számlaszáma:

Gyülekezeti honlapunk címe:

Telefon: (52) 410-811

Tördelés: Bene Lászlóné

Készült 400 példányban

Megjelenik havonta

11738008-20012917

www.refnagyerdo.hu